

Multiple Miyelomaya Ne Neden Olur ?

Dalsu BARIŞ

Kanser Epidemiyolojisi ve Genetik Bölümü, Ulusal Kanser Enstitüsü, NIH, DHHS Bethesda, Maryland, USA

Myelomaya yönelik insidans oranları dünya genelinde 10 kata varan farklılıklar göstermektedir; rapor edilen en yüksek oranlar ABD’de Afro-amerikalılarda iken en düşük oranlar Asyalılardadır. Multipl myelomanın nedenleri ve insidanstaki ırksal farklılıkların sebepleri açık değildir. Multipl myeloma riski ile iyonize radyasyona, uçucu maddelere, tarım işlerine yani pestisidlere ve çiftlik hayvanlarına maruziyet arasındaki olası ilişkilere yönelik çalışmalar daha önceden yayınlanmıştır. Fakat daha ileri incelemelerde hedeflenebilecek spesifik pestisidlerle ilgili sınırlı veri mevcuttur. Daha önceden varolan bazı medikal durumların ve alınan tedavilerin ya kronik immün stimülasyon yoluyla ya da diğer biyolojik mekanizmalarla myeloma insidansını arttırdığından şüphelenilmektedir. Otoimmün hastalıklarda da myeloma riskinin yükseldiği yönünde yayınlar vardır. Yakın dönemdeki çalışmalar, belli yaşam şekillerinin ve genetik faktörlerin özellikle kötü sosyoekonomik koşulların, obezitenin ve ailesel agregasyonun artmış myeloma riski ile ilişkili olabileceğini düşündürmektedir. Kötü sosyoekonomik koşulların özellikle ABD’deki siyahi nüfus arasındaki anlamlı oranlardaki yüksek insidanstan sorumlu olduğu gösterilmiştir. Alt sosyoekonomik sınıflara eşlik

eden bir grup olumsuz çevresel koşullar örneğin kötü barınma ortamları, tehlikeli işler, farklı kar-sinojenlere maruziyeti, işsizliği, tıbbi hizmetlere sınırlı erişimi, stressli ev ve çevre koşullarını, kötü beslenmeyi ve enfeksiyon etkenlerine maruziyeti de beraberinde getirmektedir. Fakat multipl myeloma riskine katkıda bulunabilecek sosyoekonomik durumla ilintili maruziyetler üzerinde çalışılması gerekmektedir.

Şimdiye kadar tamamlanan çalışmalar, myeloma etiyolojisinde anlamlı çevresel bileşenler olduğunu düşündürmektedir. Fakat bu bileşen tam olarak anlaşılamamıştır. Literatürde kanser patogenezinde etkili olan genler ve buların çevreyle karmaşık etkileşimleri konusundaki kanıtlar artmaktadır. Gelecekteki zorluğumuz hangi çevresel ajanların ve genetik faktörlerin gerek bağımsız risk faktörleri olarak gerekse birbirlerini farklılaştırarak devreye girdiklerini belirlemek olacaktır.

Kaynaklar

1. De Roos, A.J., Baris, D., Weiss, N., Herrinton, L, J.: Multiple Myeloma. Schottenfeld, D. and Fraumeni, J.F., Jr. (eds), Cancer Epidemiology and Prevention, 3rd edition, Oxford University Press, New York, 2006, pp. 919-945.